

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Svk/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 4017200903
Dátum vydania rozhodnutia: 30. marca 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Vališ
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4017200903.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca) a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Anity Filovej, v právnej veci žalobcu: A. V., U. X. K. XXXX, R. Š. F. XX, U., zastúpený JUDr. Viktorom Mlynekom, so sídlom advokátskej kancelárie Štúrova 43, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti ďalších účastníkov: 1/ Prologis Slovak Republic Management s.r.o., so sídlom Dialničná cesta 24, Senec, IČO: 36 837 539, zastúpený advokátskou kanceláriou RUŽIČKA AND PARTNERS s. r. o., Vysoká 2/B, Bratislava, IČO: 36 863 360, 2/ MH Invest, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený advokátom JUDr. Allanom Böhmom, so sídlom advokátskej kancelárie Jesenského 2, Bratislava, 3/ Združenie domových samospráv, Rovniankova 14, Bratislava, korešpondenčná adresa: Námestie SNP 13, P. O. BOX 218, Bratislava, IČO: 31 820 174, 4/ Obec Lužianky, so sídlom Rastislavova 266, Lužianky, 5/ Mesto Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 60, Nitra, o správnej žalobe zo dňa 4. novembra 2018 proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2017/031674-2 zo dňa 21. augusta 2017, konajúc o kasačných sťažnostiach žalovaného, ďalšieho účastníka 1/ a ďalšieho účastníka 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/170/2017-467 z 7. augusta 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/170/2017-467 z 7. augusta 2019 z r u š u j e a vec Krajskému súdu v Nitre v r a c i a na ďalšie konanie.

Návrhy ďalších účastníkov 1/ a 2/ na priznanie odkladného účinku kasačných sťažností sa z a m i e t a j ú .

Odôvodnenie

I. Administratívne konanie a konanie pred krajským súdom

1. Mesto Nitra (ďalej len „Stavebný úrad“) vydalo dňa 23. júna 2017 stavebné povolenie č. SP 5661/2017-016-Ing.Tá/Ja (ďalej len „Stavebné povolenie“) ako príslušný stavebný úrad určený podľa § 119 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“), na vykonanie stavebného konania a vydanie

stavebného povolenia. Zmieným Stavebným povolením vydaným na základe žiadosti ďalšieho účastníka 1/ (ďalej len „stavebník“), bola povolená stavba „Logistický park Nitra - Hala DC3.“ - Strategický park Nitra - v rozsahu stavebných objektov: SO.301 Hala DC3, SO.304 Vonkajší plynovod, SO.305.1 Trafostanica DC3, SO.305.2 Areálové rozvody VN, SO.306 Areálové rozvody NN, SO.308 Vrátnica, SO.309 Prístrešok pre bicykle, SO.311 Oplotenie areálu, SO.313 HTU (ďalej len „povoľovaná stavba“) na tam uvedených parcelných číslach pozemkov v katastrálnom území N. K. M.. Stavebný úrad v Stavebnom povolení zároveň konštatoval, že pre umiestnenie stavby sa na základe usmernenia Okresného úradu Nitra č. OU-NR-OVBP2-2017/01857-2 zo dňa 12. apríla 2017 územné rozhodnutie o umiestnení stavby a využití územia nevyžaduje vzhľadom na skutočnosť, že stavba je umiestnená v priestore existujúceho strategického parku. Na odvolanie žalobcu a ďalšieho účastníka konania 3/ rozhodol žalovaný napadnutým č. OU-NR-OVBP2-2017/031674-2 zo dňa 21. augusta 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým Stavebné povolenie v časti na strane 23 zmenil tak, že námietke č. 9 nevyhovel a vo zvyšnej časti odvolanie žalobcu ako aj odvolanie ďalšieho účastníka 3/ zamietol.

2. Voči napadnutému rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu, domáhajúc sa jeho zrušenia ako aj zrušenia Stavebného povolenia z dôvodov, že

- neboli naplnené podmienky predpokladané v § 32 ods. 2 Stavebného zákona a teda pred vydaním Stavebného povolenia malo prebehnúť územné konanie,
- žalovaný nepreskúmal rozhodnutia postupom podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku, t.j. v celom rozsahu,
- Stavebný úrad nedostatočne zabezpečil podklady týkajúce sa dopravného napojenia stavieb a vyústenia dopravy na cestu I/64 čo malo za následok vadnosť vydaného Stavebného povolenia,
- neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z.z.“) na Strategický park ako taký, ktorého súčasťou je aj zámer „PROLOGIS PARK NITRA“, súčasťou ktorého je povoľovaná stavba,
- rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní podľa zákona č. 24/2006 Z.z. v súvislosti s navrhovanou činnosťou „PROLOGIS PARK NITRA“ (ktorého súčasťou je aj povoľovaná stavba) je podľa žalobcu nezákonné a napadol ho žalobou na správnom súde,
- sa orgány verejnej správy nevysporiadali s jeho námietkou ohľadom kapacity parkovacích miest,
- boli porušené jeho práva na nahliadnutie do spisu,
- ignorovanie nedodržania lehoty na vydanie rozhodnutia podľa § 49 ods. 2 Správneho poriadku.

3. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 11S/170/2017-467 zo dňa 30. septembra 2020 zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu so Stavebným povolením a vec vrátil Stavebnému úradu na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v úvode vlastného odôvodnenia napadnutého rozsudku v prvom rade pristúpil k posúdeniu otázky aktívnej legitímácie žalobcu na podanie správnej žaloby, ktorú je oprávnený skúmať vždy aj bez návrhu. Vychádzajúc z úpravy § 140 Stavebného zákona skonštatoval, že na žalobcu nemožno nazeráť ako na fyzickú osobu resp. ako na účastníka stavebného konania podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku, ale jeho účastníctvo vyplýva podľa § 14 ods. 2 Správneho poriadku v spojení s § 59 ods. 1 písm. c/ Stavebného zákona z osobitných predpisov. V prejednávanej veci bol takým predpisom zákon č. 24/2006 Z.z., ktorý žalobcovi priznal postavenie dotknutej verejnosti, keďže v konaní podľa tretej časti citovaného zákona (posudzovanie navrhovaných činností) postupom podľa § 24 ods. 3 tohto zákona podal odôvodnené písomné stanovisko k zámeru navrhovanej činnosti „PROLOGIS PARK NITRA“ (ktorého súčasťou je aj povoľovaná stavba). V dôsledku uvedeného potom krajský súd posúdil žalobu žalobcu v zmysle § 178 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou a nezistiac dôvody na jej odmietnutie, pristúpil k jej posúdeniu.

5. Následne mal krajský súd za to, že pred tým, ako pristúpi k vecnému prieskumu námietok žalobcu, musí ustáliť, či napadnuté rozhodnutie ako aj Stavebné povolenie vydali orgány k tomu oprávnené. Bol totiž toho názoru, že v prejednávanej veci nebolo možné postupovať podľa § 119 Stavebného

zákona a určiť mesto Nitra ako príslušný Stavebný úrad pre stavebné konanie vo veci povoloanej stavby, ale stavebný úrad mal byť určený podľa § 117b Stavebného zákona, ktorý rieši príslušnosť stavebného úradu v osobitných prípadoch, kedy je povoloanou stavbou, o. i., významná investícia.

6. Vychádzajúc z administratívneho spisu, ktorého súčasťou je osvedčenie Ministerstva hospodárstva SR č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.07.2015 a osvedčenie č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22.07.2015 (ďalej len „Osvedčenie“), podľa ktorých je stavba „Vybudovanie strategického parku“ [ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 175/1999 Z.z.“)] významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme, krajský súd zastal názor, že z dôvodu, že povoloaná stavba sa nachádza na pozemkoch v katastrálnom území N. K. M. uvedených v zmienenom Osvedčení, aj na ňu sa vzťahuje režim určený na realizáciu významnej investície. Inými slovami, povoloaná stavba, ktorá je súčasťou navrhovanej činnosti „PROLOGIS PARK NITRA“ má byť zároveň súčasťou areálu strategického parku, ktorý je v zmysle Osvedčenia významnou investíciou. Táto skutočnosť nebola podľa krajského súdu sporná. Za nedôvodné preto označil tvrdenie žalovaného naznačujúce opak. Prezentovaný záver krajský súd podporil úvahou, podľa ktorej vláda SR nerozhodovala o jednotlivých stavbách v rámci strategického parku, o ktorých by vydala osvedčenie o významnej investícii, ale uznesením č. 401 zo dňa 08.07.2015 schválila návrh na vydanie Osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom „Vybudovanie strategického parku“, ktorého súčasťou jednotlivé stavby budú.

7. Po skonštatovaní, že povoloaná stavba má charakter významnej investície a teda na stavebné konanie a vydanie stavebného povolenia nebol príslušný Stavebný úrad podľa § 119 Stavebného zákona, ale konanie mal uskutočniť príslušný stavebný úrad podľa § 117b Stavebného zákona (teda Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky a odvolacím orgánom malo byť Ministerstvo dopravy a výstavby SR), sa krajský súd dotkol aj otázky potreby uskutočnenia územného konania podľa § 32 a nasl. Stavebného zákona.

8. Krajský súd mal za to, že pokiaľ by Stavebný úrad v konaní dospel k záveru, že povoloaná stavba nie je významnou investíciou, nebolo by možné aplikovať postup podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona, upravujúceho výnimky, kedy sa územné rozhodnutie nevyžaduje (t.j., ak sa jedná o prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny). Rovnako tak by neprichádzala do úvahy aplikácia ustanovenia § 39a ods. 3 Stavebného zákona, podľa ktorého sa rozhodnutie o umiestnení stavby nevyžaduje na stavby umiestňované v uzavretých priestoroch existujúcich stavieb, ak sa nemení vonkajšie pôdorysné ohraničenie a výškové usporiadanie priestoru. V rámci stavebného konania tieto skutočnosti neboli zo strany Stavebného úradu totiž vôbec zisťované.

9. Na druhej strane, z dôvodu, že povoloaná stavba je súčasťou významnej investície, vzťahuje sa na ňu ustanovenie § 32 ods. 2 Stavebného zákona, vymedzujúce výnimky z povinného vykonania územného konania a vydania územného rozhodnutia. Toto konštatovanie však nemení nič na závere vyslovenom vyššie, že Stavebné povolenie vydal na to nepríslušný Stavebný úrad.

II. Kasačné sťažnosti

10. Voči rozsudku krajského súdu podali žalovaný, stavebník a ďalší účastník 2/ kasačné sťažnosti z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, zhodne navrhujúc napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

11. Námietky sťažovateľov naformulované v ich kasačných sťažnostiach sa v hlavnej argumentačnej línii v zásade zhodovali, preto ich kasačný súd nebude v konštatlačnej časti predmetného rozsudku rozoberať jednotlivo.

12. Sťažovatelia považovali za nesprávne právne posúdenú predovšetkým otázku príslušnosti Stavebného úradu na uskutočnenie stavebného konania a vydanie Stavebného povolenia, keď boli v názorovej zhode, že vo veci rozhodol správne určený Stavebný úrad podľa § 119 Stavebného zákona.

13. Totiž, povoľovaná stavba je novostavbou samostatne stojaceho objektu, ktorého budúcim účelom využitia je veľkokapacitné skladovanie pre viacerých nájomcov bez bližšej špecifikácie druhu skladovaného materiálu. Sťažovatelia sa nestotožňovali s konštatovaním krajského súdu, že povoľovaná stavba je významnou investíciou, odvíjajúc sa od Osvedčenia vydaného Ministerstvom hospodárstva SR, pretože zmienené Osvedčenie bolo vydané pre subjekt odlišný od stavebníka. Subjekt, v prospech ktorého osvedčenie svedčí, je ďalší účastník 2/, ktorému tým bolo umožnené realizovať významnú investíciu „Vybudovanie strategického parku“ (t.j. jedná sa o inú stavbu, ako povoľovaná stavba) v zjednodušenom režime podľa ustanovení zákona č. 175/1999 Z.z.. Naopak, stavebník povoľovanej stavby, ktorým je ďalší účastník 1/, nie je držiteľom Osvedčenia o významnej investícii a nebolo mu vydané ani iné osvedčenie o významnej investícii, ktoré by sa týkalo povoľovanej stavby v rámci navrhovanej činnosti „PROLOGIS PARK NITRA“.

14. V súvislosti s uvedeným ďalej namietali, že krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nijakým spôsobom nevysvetlil ako dospel k záveru, že by mala byť povoľovaná stavba súčasťou významnej investície a dôvodenie skutočnosťou, že sa nachádza na pozemkoch určených na realizáciu významnej investície považovali za nedostatočné.

15. Sťažovatelia sa zhodli v názore, že povoľovaná stavba nie je významnou investíciou už len z dôvodu absencie osobitného osvedčenia Ministerstva hospodárstva SR vydaného podľa zákona č. 175/1999 Zb.. Zhodne tiež tvrdili, že nie každá povolená stavba, ktorá je umiestnená v strategickom parku, sa automaticky a nevyhnutne stáva významnou investíciou. Za nesprávne a bez opory v Stavebnom zákone potom označili závery krajského súdu o príslušnosti stavebného úradu podľa § 117b Stavebného zákona.

16. Sťažovatelia následne brojili aj voči nesprávnemu právnenému posúdeniu týkajúcemu sa úvah o územnom konaní. Žalovaný trval na aplikácii § 39a ods. 3 Stavebného zákona, kedy sa územné rozhodnutie nevyžaduje z dôvodu, že povoľovaná stavba sa nachádza v priestore už existujúcej stavby „Vybudovanie strategického parku“, pričom sa skutočne nemenilo vonkajšie pôdorysné ohraničenie a výškové usporiadanie priestoru. Stavebník a ďalší účastník 2/ naopak zastali názor, že na povoľovanú stavbu ako súčasť strategického parku možno aplikovať ustanovenie § 32 ods. 2 Stavebného zákona.

17. Stavebník a ďalší účastník 2/ navrhli priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, dôvodiac, že za predpokladu, že by napadnuté rozhodnutie bolo zrušené, vznikli by závažné majetkové ujmy a škody z titulu ušlých ziskov stavebníkovi, automobilke Jaguár Land Rover, ako aj samotnej Slovenskej republike. Zároveň by bolo potrebné iniciovať konanie o dodatočnom povolení stavby, ktorá už v tom čase bola postavená.

18. Ďalší účastník 2/ v kasačnej sťažnosti nad rámec uvedených, uplatnil aj námietku nesprávneho právneho posúdenia aktívnej legitímácie žalobcu, keď krajský súd sa v napadnutom rozsudku opomenul vysporiadať sa s tým, či žalobné dôvody, ktoré žalobca uviedol, sú v súlade s jemu prislúchajúcou žalobnou legitímáciou. Žalobca totiž v podanej správnej žalobe nenamietal porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia tak, ako to predpokladá ustanovenie § 178 SSP. Okrem uvedeného mal za to, že žalobca nerešpektoval koncentračnú zásadu ktorou je stavebné konanie ovládané, keď napriek neuplatneniu námietky o absencii územného rozhodnutia v priebehu stavebného konania (§ 61 ods. 1 a 3 Stavebného zákona), ju následne uplatnil v podanej správnej žalobe.

19. Na výzvu krajského súdu sa ku kasačným sťažnostiam vyjadril žalobca, ktorý v plnom rozsahu súhlasil so závermi krajského súdu vyjadrenými v napadnutom rozsudku.

III. Konanie pred Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky

20. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačných sťažností a z toho vyplývajúce možné dôvody ich odmietnutia. Po zistení, že kasačné sťažnosti podali sťažovatelia včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), sú prípustné (§ 439 SSP) a boli podané oprávnenými subjektami (§ 442 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačné sťažnosti sú dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

Nepríslušnosť obce ako určeného stavebného úradu

21. Vychádzajúc z kasačných bodov vymedzených sťažovateľmi, sa kasačný súd v prvom rade zameril na posúdenie správnosti úvah krajského súdu o nepríslušnosti obce ako určeného Stavebného úradu podľa § 119 ods. 1 Stavebného zákona, na vydanie Stavebného povolenia, keď bol toho názoru, že stavebné konanie o povoľovanej stavbe ako významnej investícii mal uskutočniť obvodný úrad v sídle kraja podľa § 117b Stavebného zákona. Už iba v dôsledku uvedeného totiž krajský súd zrušil rozhodnutia oboch orgánov verejnej správy a vec im vrátil na ďalšie konanie bez toho, aby sa vecne vysporiadal s námietkami žalobcu.

22. Kasačný súd úvodom konštatuje, že pre ustálenie, ktorý stavebný úrad by mal vo veci konať a rozhodnúť ako príslušný, je nevyhnutné si najprv zodpovedať otázku spornú, a to, či sa povoľovaná stavba považuje za významnú investíciu alebo nie. Krajský súd v bode 37 napadnutého rozsudku uviedol, že za nesporné považuje zistenia do tej miery, že povoľovaná stavba sa nachádza na pozemkoch v katastrálnom území N. K. M. určených na realizáciu významnej investície „Vybudovanie strategického parku“, pričom tieto pozemky sú zároveň zahrnuté v Osvedčení o významnej investícii vydanom Ministerstvom hospodárstva SR. Názory krajského súdu ako aj žalovaného (resp. aj stavebníka a ďalšieho účastníka 2/) sa však rozchádzali v otázke, či práve v dôsledku skutočnosti, že sa povoľovaná stavba nachádza na pozemkoch určených na realizáciu významnej investície, sa na túto povoľovanú stavbu automaticky vzťahuje režim významnej investície ovplyvňujúci uskutočnenie územného a stavebného konania.

23. Kasačný súd sa musí v plnom rozsahu stotožniť s námietkami sťažovateľov, ktorí náležite badajú rozdiely v stavbe „Vybudovanie strategického parku“, na ktorú bolo vydané Osvedčenie Ministerstva hospodárstva SR o významnej investícii a ktorá teda kritéria významnej investície spĺňa a v povoľovanej stavbe, ktorá je samostatnou stavbou, bez vydaného osvedčenia podľa zákona č. 175/1999 Z.z. a teda bez statusu významnej investície.

24. Riešenie nastolenej otázky sa pritom podľa kasačného súdu nachádza priamo vo vydanom Osvedčení, na ktoré krajský súd niekoľkokrát v rámci napadnutého rozsudku poukázal. Podľa údajov v ňom uvedených, toto bolo vydané ďalšiemu účastníkovi 2/ ako stavebníkovi významnej investície, ktorý sa tým stal jeho držiteľom (§ 1 ods. 9 zákona č. 175/1999 Z.z.) a bol tým pádom povinný ako aj oprávnený postupovať podľa režimu zákona č. 175/1999 Z.z. Ako správne poukázali sťažovatelia, citovaný zákon nepozná prevod alebo prechod osvedčenia na iné subjekty. Rovnako správne poukázali na webové sídlo Ministerstva hospodárstva SR, ktoré vedie zoznam vydaných osvedčení o významných investíciách, pričom osvedčenie, ktoré by bolo vydané pre stavebníka (ďalšieho účastníka 1/), ako jeho držiteľa, sa v tomto zozname nenachádza.

25. Z ďalšieho obsahu Osvedčenia je zrejmé, že bolo vydané na stavbu „Vybudovanie strategického parku“, ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z. V citovanom ustanovení zákonodarca bližšie vymedzuje, že prípravou územia sa rozumejú činnosti nevyhnutné na zabezpečenie následnej realizácie strategického parku, a to usporiadanie vlastníckych vzťahov, výstavba alebo pokračovanie výstavby pozemných komunikácií, výstavba alebo

pokračovanie výstavby dráhy alebo jej súčasti, výstavba alebo pokračovanie výstavby súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení, alebo iné obdobné prípravné činnosti.

26. S konkretizáciou na prejednávajúcu vec, pod stavbou „Vybudovanie strategického parku“, ktorá je významnou investíciou, sa rozumie teda iba príprava územia pre následnú realizáciu jednotlivých a už samostatných stavieb v režii rôznych stavebníkov, ktoré v súhrne vytvoria strategický park. Kasačný súd upozorňuje, že nemožno zamieňať pojmy „strategický park“ a „príprava územia na zabezpečenie realizácie strategického parku“, čo napokon vyplýva aj z ustanovení § 1 ods. 11 a 12 zákona č. 175/1999 Z.z., keď tieto dve etapy odlišuje. Kým príprava územia na zabezpečenie realizácie strategického parku pojmové znaky významnej investície spĺňa, to isté nemožno tvrdiť už o samotnom strategickom parku, ktorý má byť na pripravenom území následne vybudovaný.

27. Tým, že ďalší účastník 2/ má usporiadať vlastnícke vzťahy k pozemkom potrebným na realizáciu významnej investície, na ktorých následne vybuďoval celú infraštruktúru ako aj ďalšie súvisiace stavby a zariadenia (z vlastnej činnosti kasačného súdu mu je známe, že to boli najmä elektrické stanice a rozvody, kanalizácia a pod.), Osvedčenie takpovediac vyčerpá. Následne umiestňované stavieb hál resp. iných budov, ktorých stavebníkom nie je ďalší účastník 2/ ale iné subjekty a ktoré nesúvisia s prípravou územia na realizáciu strategického parku, nemožno podľa kasačného súdu považovať za súčasť významnej investície tak, ako je vymedzená v predmetnom Osvedčení.

28. Kasačný súd preto uzatvára, že povolená stavba nespĺňa kritériá významnej investície stanovené zákonom č. 175/1999 Z. z. a rovnako sa na ňu nevzťahuje Osvedčenie o významnej investícii vydané Ministerstvom hospodárstva SR pre ďalšieho účastníka 2/. V dôsledku uvedeného preto konštatuje, že vo veci konal a Stavebné povolenie vydal na to príslušný Stavebný úrad určený podľa § 119 ods. 1 Stavebného zákona, keďže nebolo možné postupovať podľa úpravy obsiahnutej v § 117b Stavebného zákona.

Ostatné sťažnostné body

29. Čo sa týka ďalších námietok sťažovateľov ohľadom vykonania územného konania a vydania územného rozhodnutia, ako aj aktívnej legitímácie žalobcu a s tým súvisiaci rozsah a charakter námietok, ktoré mohol voči napadnutému rozhodnutiu žalovaného vzniesť, tieto musí kasačný súd prenechať krajskému súdu, ktorý ich spolu s ďalšími námietkami, ktoré sú obsahom podanej správnej žaloby, bude musieť posúdiť a zaujať k nim stanovisko v rámci opätovného meritórneho pojednania veci.

IV. Záver a trový konania

30. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, kasačný súd dospel k záveru, že kasačné sťažnosti sťažovateľov sú dôvodné, v čoho dôsledku napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu vec opätovne prejednať a to s prihliadnutím na právne závery vyslovené kasačným súdom v predmetnom rozsudku, ktorými je v súlade s § 469 SSP viazaný.

31. Kasačný súd záverom dodáva, že nezhliadol dôvodnosť návrhov stavebníka a ďalšieho účastníka 2/ na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti pretože neosvedčili, že by im reálne a nie len hypoteticky, hrozila závažná ujma, pričom dôvodnosť sa vytratila aj v dôsledku, že kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil. Kasačný súd preto návrhy na priznanie odkladného účinku postupom podľa § 447 ods. 2 poslednej vety v spojení s § 188 SSP zamietol.

32. Právo na náhradu trov kasačného konania bude predmetom rozhodovania krajského súdu v zmysle § 467 ods. 3 SSP.

33. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011 a § 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.